

Jeg forsøgte at sige i går, og jeg vil gerne gentage i dag, at der er en streng logik i vores forslag på arbejdsmarkedsområdet.

Logikken består ganske simpelt i, at vi vil have, at arbejdsløshedsforsikringsreglerne bliver indrettet sådan, at de tager vare på kerneopgaverne. Hvad er kerneopgaven i noget, der hedder en arbejdsløshedsforsikring? Det er, at man skal kunne tegne sig en forsikring imod tabt arbejdsfortjeneste som følge af uforskyldt arbejdsløshed. Det er den første og primære og fornemme opgave for et arbejdsløshedsforsikringssystem. Det vil vi gerne have indrettet reglerne efter, og det er det, vi lægger op til med vores finanslovsforslag.

Må jeg ikke godt til hr. Jens Peter Vernersen sige, at det er jo rigtigt, at sidste års finanslovsforlig mellem regeringen og Det Konservative Folkeparti medførte et stort og solidt skridt i den rigtige retning, ikke mindst på arbejdsmarkedsområdet. Det er rigtigt, at vi allerede har set en yderst tilfredsstillende virkning: Unge kommer i arbejde eller i uddannelse, flere får en målrettet håndsrækning til at komme ud af ledigheden, og kontrollen med a-kasserne har hanket gevaldigt op i administration, efter at vi har fået de selvstændige a-kassetilsyn.

Men problemet er netop, at det spor så skulle have været fulgt op i år. Netop nu, hvor vi får dokumentation for, hvad vi har sagt i årevis, nemlig at det virker, når vi gennemfører disse initiativer, så burde vi jo ikke stoppe op og blive bange for vores egen skygge; vi burde fortsætte, sådan som vismændene jo også anbefaler os det.

Det er det, der er så bekymrende ved Socialdemokraterne: Når man endelig får hevet dem hen til truget og får dem til at nippe en lille smule og det egentlig smager dem meget godt, så bliver de alligevel bange.

Jeg ærgrer mig over, at Det Radikale Venstre ikke i år har sat styrke bag kravet om at få Socialdemokratiet til fortsætte reformpolitikken på det her område, for det er nu, vi skal forebygge flaskehalse. Det er nu, vi skal forebygge en ny inflationsgenerator, som truer, hvis vi får flaskehalse. Vi har erfaringerne fra 1980'erne. Man kan ikke fjerne flaskehalse, man kan ikke reparere på flaskehalse; de kan faktisk kun forebygges. Det er baggrunden for, at vi mener, at det er nu, vi skal tage fat.

Må jeg ikke bare sige til hr. Elmquist: Tiden tillader ikke, at jeg igen kommer med et ordret citat, som jeg gjorde i går – og jeg kan vise hr. Elmquist, hvorfra jeg har det.

Må jeg sige til hr. fru Pia Gjellerup, som har den frækhed at opfordre Det Konservative Folkeparti til at formulere vores reformforslag – hvis ellers fru Pia Gjellerup har tid til at høre efter:

Det Konservative Folkeparti har fremlagt gennemarbejdede, konkrete forslag til en arbejdsmarkedsreform, til en socialreform og på en lang række andre områder. Vi har lagt det frem. Det var til fru Pia Gjellerups fornøjelse, at vi kom med et eksemplar i løbet af debatten, og vi kunne overbringe det til hende personligt igen i dag, hvis hun ikke har set det.

Men fru Pia Gjellerup ved godt, at man ikke som oppositionsparti kan indarbejde et komplet sæt ændringsforslag svarende til de gigantiske reformer i finansloven. Det kan simpelt hen ikke teknisk lade sig gøre. Og det er baggrunden for, at vi kun med vores ændringsforslag har vist eksempler på, hvilken vej vi skal gå.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Det Konservative Folkeparti elsker jo helt åbenlyst den myte, at Socialdemokratiet og SF ikke har en pind forstand på selvstændig erhvervsvirksomhed. Må jeg minde om, at der faktisk er relativt flere selvstændige erhvervsdrivende i SF's gruppe, end der er i den konservative.

Men derfor behøver man jo ikke at gå ind for flere skattefiduser. Derfor behøver man jo ikke at gå ind for flere fupfradrag. Vi er faktisk nogle, der mener, at man skal betale sin skat efter evne.

Der gik ikke meget lys op for nogen i salen om den konservative arbejdsmarkedspolitik efter det indlæg, fru Pia Christmas-Møller lige har holdt. Vi ved stadig væk ikke, hvorfor man vil smide folk ud af dagpengesystemet.

Og sammenligningen med forsikring forstår jeg da slet ikke. De forsikringer, jeg har tegnet, er brandforsikring og sådan noget, og de er da ikke tidsbegrænsede. Det er da ikke sådan, at efter fire år så er der ingenting, bare et stort, sort hul; men sådan skal det åbenbart være for arbejdsløse.

Må jeg spørge fru Pia Christmas-Møller til sidst: Når De Konservative og Venstre stadig væk mener, at de kan fremsætte deres forslag om at lukke orlovsordninger, og at det ikke er forligsbrud, er det så også sådan, at regeringen har den samme frihed til at foreslå ændringer i orlovsordningerne, uden at det er forligsbrud? Kan regeringen her i 1997 gå i gang med forhandlinger med SF om orlovsordningerne? Det